

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedynczego 75 groszy, z przesyłką zwyczajną 85 groszy, poleconą 1 zł. 15 groszy. Prenumerata kwartalna 5 złotych. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m, szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materiał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu“, należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji 148.03, tel. Administracji Nr. 276.29. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

TREŚĆ: Przepisy celne: 185. Rozp. Min. Skarbu, Przem. i Handlu oraz Roln. i Dóbr Państw. z 7/VI 1926 w sprawie zwrotu nadpłaconego cła od maszyn i aparatów korzystających z ulg celnych. 186. Okólnik z 10/VI 1926 r. w sprawie orzeczeń Komisji stałej co do sprzeciwów strony, dotyczących zastosowania do towaru taryfy celnej. 187. Okólnik z 15/VI 1926 r. w sprawie uzupełnienia wykazu urzędów celnych, obowiązanych do codziennego przesyłania materiału statystycznego. Przepisy rachunkowo-kasowe: 188. Okólnik z 19/V 1926 r. w sprawie częściowej zmiany przepisów rachunkowo-kasowych. 189. Okólnik z 16/V 1926 r. w sprawie zmiany niektórych postanowień instrukcji dla kas skarbowych i zmechanizowania pracy w kasach. 190. Okólnik z 10/VI 1926 r. w sprawie odbioru z poczty przesyłek wartościowych i przekazów pieniężnych. Przepisy o państwowej służbie cywilnej: 191. Rozp. Rady Min. z 26/V 1926 r. zmieniające niektóre postanowienia rozp. Rady Min. z 26/VI 1924 r. o ustanowieniu tabeli stanowisk.

OD ADMINISTRACJI.

Celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu „Dziennika Urzędowego“ Administracja przypo-

mina, iż czas odnowić prenumeratę na kwartał III-ci r. b., która wynosi z przesyłką pocztową 5 zł.

Przepisy celne.

185.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 7 czerwca 1926 r.

w sprawie zwrotu nadpłaconego cła od maszyn i aparatów, korzystających z ulg celnych.

Na podstawie art. 7 punkt b. ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stoseunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za maszyny i aparaty, mogące korzystać z ulg celnych na podstawie rozporządzeń z dnia 4 marca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 140) i z dnia 26 kwietnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 246), o ile zostały one oczone za cłem normalnem po wejściu w życie odnośnych, wyżej wymienionych rozporządzeń, może Minister Skarbu zwrócić różnicę należności między cłem normalnem a ulgowem, o ile tożsamość maszyn została stwierdzona przy oczeniu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązywać będzie do dnia 30 sierpnia 1926 r. włącznie.

Minister Skarbu:

(—) G. Czechowicz.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) Hipolit Gliwicz.

Kierownik Ministerstwa Rolnictwa

i Dóbr Państwowych:

(—) J. Raczyński.

(Dz. U. R. P. z dnia 17 czerwca 1926 roku Nr. 59, poz. 346).

186.

OKÓLNİK L. DC. 5089/II/26

w sprawie orzeczeń Komisji stałej co do sprzeciwów strony, dotyczących zastosowania do towaru taryfy celnej.

Do wszystkich Dyrekcji i Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W związku z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dn. 9 kwietnia 1926 r. (Dz. Ust. R. P.

Ne. 37 poz. 238) w sprawie zmiany § 30 rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnym, ustalającym w urzędach celnych I klasy osobne komisje do badania sprzeciwów strony w sprawie zastosowania taryfy celnej, wyjaśnia się, że orzeczenia tej komisji, jak i uprzednie orzeczenia samego kierownika urzędu celnego mogą być kwestjonowane i zmieniane na ogólnej zasadzie przez osoby, upoważnione do kontroli urzędów celnych.

Warszawa, dnia 10 czerwca 1926 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dzierzgowski,*

Dyrektor Departamentu Cel.

187.

OKÓLNIK L. DC./5451/II/26

w sprawie uzupełnienia wykazu urzędów celnych, obowiązanych do codziennego przesyłania materiału statystycznego Głównemu Urzędowi Statystycznemu.

Do wszystkich Dyrekcji Cel oraz Urzędów Celnych.

Wykaz urzędów celnych, które na mocy okólnika z dn. 23/III 1925 r. L. DC. 2588/II/25 oraz okólników późniejszych, mają obowiązek **codziennie** przysyłać materiał statystyczny Głównemu Urzędowi Statystycznemu, uzupełniają się przez dodanie następujących urzędów celnych:

w obrębie Dyrekcji Cel:

w Poznaniu:

Drawski Młyn,

Miasteczko,

we Lwowie:

Stanisławów,

w Gdańsku:

Hafenkanal.

Tem samem dla wymienionych urzędów celnych znosi się obowiązek wysyłania materiału statystycznego dekadami.

Warszawa, dnia 15 czerwca 1926 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Dzierzgowski.*

Dyrektor Departamentu Cel.

Przepisy rachunkowo-kasowe.

188.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 19 maja 1926 r.

w sprawie częściowej zmiany przepisów rachunkowo-kasowych.

Do wszystkich władz centralnych, wszystkich departamentów i samoistnych urzędów Ministerstwa Skarbu, centralnej kasy państwowej, wszystkich izb skarbowych i śląskiego urzędu wojewódzkiego (wydział skarbowy) w Katowicach oraz wszystkich kas skarbowych.

Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli 1) zmienia częściowo:

a) postanowienia § 18 przepisów rach.-kas. (Dzien. Urzęd. Min. Skarbu z 1921 r. Nr. 45, poz. 564, „Monitor Polski“ z 1921 r. Nr. 285) i § 58 instr. dla kas skarb. (Dzien. Urzęd. Min. Skarbu z 1921 r. Nr. 45, poz. 565) w ten sposób, że zwroty, pochodzące z wypłat, dokonanych w ubiegłych okresach budżetowych oraz w łączących się z nimi okresach ulgowych należy zarachowywać nie jak dotychczas na dochód budżetu Ministerstwa Skarbu (ogólny zarząd skarbowy), lecz na dochód tej części budżetu, na którą zarachowany był wydatek;

b) postanowienia § 51 przepis. rach.-kas. (Dzien. Urzęd. Min. Skarbu z 1921 r. Nr. 45, poz. 564, „Monitor Polski“ z 1921 r. Nr. 285) w ten sposób, że zwroty sum niewłaściwie lub nadmiernie wpłaconych w ubiegłych okresach budżetowych mają być asygnowane z kredytu, otwartego do dyspozycji właściwej władzy w tej części budżetu, na którą sumy te były wpłacone;

2) uchyla postanowienia rozdziału I. p. 3 okólnika z 24 stycznia 1925 L. DK. 6393/24/WAK. (Dzien. Urzęd. Min. Skarbu z 1925 r. Nr. 4, poz. 70, „Monitor Polski“ z 1925 r. Nr. 33) w sprawie zawiadamiania przez kasy skarbowe władz o zwrotach wydatków z ubiegłych okresów budżetowych.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Czauderna,*

Dyrektor Departamentu Kasowego.

(„Monitor Polski“ z dnia 8 czerwca 1926 r. Nr. 127, poz. 367).

189.

OKÓLNIK I. DK. 4734/25 WAK.

w sprawie zmiany niektórych postanowień Instrukcji dla Kas Skarbowych i zmechanizowania pracy w Kasach.

Do wszystkich Izb Skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach, Centralnej Kasy Państwowej i wszystkich Kas Skarbowych.

Celem ujednostajnienia urzędowania oraz zmechanizowania pracy w Kasach Skarbowych, Ministerstwo Skarbu, w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli zmienia częściowo niektóre postanowienia Instrukcji dla Kas Skarbowych z dn. 21.XI. 1921 r. (Dzien. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 45 i 46, „Monitor Polski“ Nr. 285 z r. 1921) i w dalszym ciągu rozporządzeń z dn. 11 i 24.I. 1925 r. L. D. K. 6219 i 6393/24/WAK. (Dzien. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 4) oraz z dnia 24.11. 1925 L. DK. 4670/WAK. i zarządza co następuje:

1. Znosi się punkt 5 § 41 Instrukcji dla Kas Skarbowych oraz ostatni ustęp w tymże paragrafie, poczynający się od słów: „W razie ustnej deklaracji i t. d.“.

Do każdej pozycji przychodowej ma być dołączony dowód przychodowy.

2. Uchyła się dotychczasowe brzmienie § 47 wymienionej Instrukcji i nadaje się temu paragrafowi następujące brzmienie:

„Na każdą pobraną sumę Kasa wydaje zasadniczo płatnikowi pokwitowanie na specjalnych blankietach (wzór Nr. 8).

Wyjątek od tej zasady może być dopuszczony na podstawie osobnych rozporządzeń Ministerstwa Skarbu.

Numery wydanych pokwitowań Kasa zaznacza na dowodach przychodowych (§ 41) oraz w odnośnych przedziałkach dzienników przychodowych (§§ 148 i 154) obok właściwej pozycji“.

U w a g a:

Do takich wyjątkowych zarządzeń, o jakich mowa w ustępie drugim tego paragrafu w nowym brzmieniu należą np. postanowienia §§ 7 i 12 Instrukcji o obrotach Kas Skarbow. za pośrednictwem Pocztovej Kasy Oszczędności (P. K. O.), wydanej rozporządzeniem Min. Skarbu z dnia 8 kwietnia 1925 r. L. DK. 463/WAK. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 16, poz. 439), według których wpłacający należność państwową za po-

średnictwem P. K. O. otrzymuje „potwierdzenie dla wpłacającego“ z wyciśniętą pieczęcią urzędowa i podpisem urzędnika. a na żądanie otrzymać może formalne pokwitowanie kasowe.

3. W miejsce dzienników pomocniczych. a mianowicie według pierwotnego wzoru Nr. 24 do § 153 Instrukcji, tudzież wzorów Nr. 24-a i 24-b, ustalonych rozporządzeniem z dnia 5.11. 1922 r. L. GUK. 5166/WAK., wprowadza się specjalne wykazy szczegółowe według załączonego wzoru Nr. 24.

4. Uchyła się ustęp trzeci § 163 Instrukcji dla Kas Skarbowych.

5. Wszystkie wpływy mają być zapisywane do głównych dzienników przychodu (§ 148) względnie do dodatkowych dzienników głównych (§ 154), a następnie do wvkazów szczegółowych (wzory Nr. 27 i 28) przewidzianych w § 163 względnie do wykazów szczegółowych (wzór Nr. 24), wprowadzonych niniejszym zmian dzienników pomocniczych (p. 3).

6. Wykazy szczegółowe prowadzone według nowego wzoru 24 (p. 3), mają być zamykane codziennie w sposób unormowany w p. 5 rozporządzenia z dn. 11 stycznia 1925 r. L. DK. 6219/24/WAK. i odsyłane wraz z odnośnymi dowodami do właściwych urzędów skarbowych, względnie izb skarbowych.

7. Płatnicy podatków bezpośrednich, będących na przypisie w miejscowych urzędach skarbowych pod. i opł. skarb., mają się zgłaszać z dowodami przychodowymi (§ 41) do urzędnika, prowadzącego księgi bierze, który obowiązany jest dokonać obliczenia przypadającej, względnie deklarowanej do zapłaty należności, uwidocznić to obliczenie na dowodzie przychodowym z powołaniem się na stronicę i pozycję księgi bierze, w której znajduje się przypis podatku, i stwierdzić to swym podpisem obok daty. Dalsze postępowanie odbywa się w myśl § 44 Instr. dla Kas Skarb.

8. Zgodnie z postanowieniem § 48 Instr. dla Kas Skarb. należy prowadzić w Kasie Skarbowej rachunek podjętych i zużytych blankietów pokwitowań, przyczem naczelnik kasy i księgowy porównywać mają ilość wydanych pokwitowań z głównym dziennikiem przychodu i ewentualnie z podręcznym rejestrem kasjera.

9. Ogłoszenie, wywieszone w lokalach kasowych w myśl okólnika z dn. 11.11. 1925 r. L. DK. 4588/WAK., należy uzupełnić następująco:

„Kasa Skarbowa wydaje pokwitowania zasadniczo na przepisanych blankietach drukowanych“.

10. W celu ułatwienia pracy w większych urzędach skarbowych podatków i opłat urzędnik, prowadzący księgę główną, rozdzielać ma dowody przychodowe, nadesłane przez kasę skarbową wraz z wykazem szczegółowym (wzór Nr. 24), między urzędników, prowadzących poszczególne księgi biercze, celem odkontowania wpłat i podpisania klauzuli o odkontowaniu w myśl ustępu 4 § 12 Przep. o prowadzeniu rach. pod. bezp. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 17 z 1922). Po dokonaniu tej czynności zwraca się dowody przychodowe urzędnikowi, który prowadzi księgę główną celem zapisania w niej wpłat i przechowania dowodów przychodowych wraz z wykazem szczegółowym. Dowody przychodowe winny być uporządkowane według pozycji budżetu i kolejności zapisania wpłat do wykazu szczegółowego.

Sposób dokonania sprostowań sum, zapisanych mylnie w wykazie szczegółowym przez kasę skarbową, winien być zastosowany do postanowień p. 9 rozporządzenia z dn. 11.I. 1925 L. DK. 6219/WAK. i okólnika z dn. 29/VIII. 1925 L. DK. 2946/WAK.

11. Przy urzędach skarbowych podatków i opłat (w większych miastach), które są pomieszczone w oddaleniu od lokali kas skarbowych, mogą być w czasie liczniejszych wpłat tworzone kasy pomocnicze o składzie 2 urzędników kasowych (z tych jeden do czynności kasjerskich, drugi do czynności rachunkowych) urzędujące w myśl § 154 Instr. dla Kas Skarb.

Kasy te nie mogą przyjmować wpłat za inne kasy (§ 52 Instr.) względnie na rachunek innych urzędów skarbowych.

12. W razie wpłaty podatków bezpośrednich za pośrednictwem P. K. O. lub przekazem pocztowym, Kasa skarbową doręcza dowody wpłaty względnie odcinki przekazów pocztowych urzędnikowi, prowadzącemu księgę biercze, celem zakwalifikowania wpłaty w myśl p. 7 niniejszego zarządzenia i zwrócenia kasie tego samego dnia przed zamknięciem czynności kasowych.

13. Dotychczas używane dzienniki pomocnicze (p. 3) mogą być prowadzone przez Kasy

skarbowe tylko do dnia 30 czerwca 1926 roku, potym terminie ma być bezwzględnie stosowana zasada, wyrażona w p. 5 niniejszego rozporządzenia.

14. Przewidziane w ustępie 2 § 159 Instrukcji pomocnicze dzienniki rozchodowe znosi się i zastępuje listami wypłat.

15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1926 r.

16. W lokalach Kas skarbowych oraz w miejscach urzędowania urzędników prowadzących księgi biercze, należy wywiesić następujące

Obwieszczenie.

„Dotychczasowy system wpłacania podatków w Kasach Skarbowych na podstawie ustnych oznajmień lub pisemnych deklaracji, sporządzanych przez płatników, wywoływał wiele nieporozumień w wypadkach mylnego zadeklarowania wpłat bądź na inny podatek, niż się należało, bądź też na niewłaściwy rok podatkowy i t. p. Pomyłki takie odbijały się częstokroć szkodliwie na interesach płatników, którzy niejednokrotnie byli narażeni z tego tytułu bez potrzeby na kroki egzekucyjne.

Cheąc uchronić płatników od tego rodzaju niewłaściwości, a zarazem zmniejszyć nieprodukcyjną pracę przy prostowaniu mylnych zarachowań, powstałych wskutek niewłaściwego zadeklarowania wpłaty, Ministerstwo Skarbu zarządza, aby Kasy Skarbowe, począwszy od 1 lipca 1926 r. przyjmowały wpłaty podatków na podstawie pisemnych deklaracji płatniczych lub za okazaniem nakazów płatniczych, sprawdzonych uprzednio przez urzędnika, prowadzącego księgę biercze. Dlatego też płatnicy podatków będą kierowani **przed dokonaniem wpłaty** do tego urzędnika, o ile nie dopełnią tego warunku z własnej inicjatywy“.

Warszawa, dnia 16 maja 1926 r.

Minister Skarbu:

(—) G. Czechowicz

awizacjach z lewej strony u góry, a na adresach pomocniczych i przekazach na odwrotnej stronie blankietu w specjalnej rubryce.

Księga awizacyj pocztowych obowiązkowo musi być przechowywana w skarbcu.

Do odbioru z poczty przekazów pieniężnych, listów i paczek wartościowych mogą Kasy Skarbowe zamiast każdorazowych upoważnień wystawiać ogólne roczne lub bezterminowe upoważnienia w sposób unormowany w okólnikach Ministerstwa Skarbu z dn. 16.VII. 1925 r. L. DK. 345/WIR. i z dnia 13.X. 1925 r. L. DK. 4055/WAK. W razie zmiany osoby upoważnionej należy odebrać wydane poprzednio upoważnienie i wystawić nowe. Upoważniony urzędnik obowiązany jest zgłaszać się do urzędu pocztowego po odbiór przekazów, listów i paczek wartościowych z pisemnym upoważnieniem oraz z księgą awizacyj pocztowych.

Urzędnik pocztowy odbiera od upoważnionego urzędnika Kasy Skarbowej pokwitowanie z odbioru przekazów, listów lub paczek w sposób przewidziany w przepisach pocztowych, poczem wydaje upoważnionemu urzędnikowi pieniądze, listy lub paczki wartościowe, zaś w księdze awizacyj pocztowych na właściwym koncie pod sumą „razem“, obejmującą pozycje danego dnia, umieszcza klauzulę, stwierdzającą wydanie właściwej ilości przesyłek i ogólnej ich wartości np. „Wydano od Nr. 11 do Nr. 15 pięć listów wart. na 6103 zł.“, podpisuje tę klauzulę i umieszcza obok podpisu odcisk datownika z nazwą urzędu pocztowego.

Przekazy, listy i paczki wartościowe, nie wpisane do księgi awizacyj pocztowych, nie mogą być wydane upoważnionemu urzędnikowi w żadnym wypadku.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dn. 1 lipca 1926 r. Równocześnie tracą moc obowiązującą postanowienia okólników Ministerstwa Skarbu z dn. 16.VII. 1925 r. L. DK. 345/25/WIR. i z dn. 13.X. 1925 r. L. DK. 4055/25/WAK. w części, unormowanej niniejszym rozporządzeniem.

Warszawa, dnia 10 czerwca 1916 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) Czuderna,

Dyrektor Departamentu Kasowego.

Przepisy o państwowej służbie cywilnej.

191.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 maja 1926 r.

zmieniające niektóre postanowienia rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 26 czerwca 1924 r. o ustanowieniu tabeli stanowisk we władzach i urzędach państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 64 poz. 631).

Na zasadzie art. 11 i 17 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 2 ustęp 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 631) skreśla się zdanie: „Wykaz ten winien być nie później jak w październiku poprzedzającego roku ogłoszony w gazecie rządowej“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Kolei:

(—) K. Bartel.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Młodzianowski.

Minister Spraw Wojskowych:

(—) J. Piłsudski.

Minister Skarbu:

(—) G. Czechowicz.

Minister Sprawiedliwości:

(—) W. Makowski.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) E. Kwiatkowski.

Minister Robót Publicznych:

(—) W. Broniewski.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

(—) Dr. Jurkiewicz.

Kierownik Ministerstwa Spraw Zagranicznych:

(—) August Zaleski.

Kierownik Ministerstwa Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:

(—) J. Mikułowski-Pomorski.

Kierownik Ministerstwa Rolnictwa
i Dóbr Państwowych

i Ministerstwa Reform Rolnych:

(—) J. Raczyński.

(Dz. U. R. P. z dnia 17 czerwca 1926 roku Nr. 59, poz. 343).

